

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ГРОМАДСЬКОГО ТРАНСПОРТУ НІМЕЧЧИНИ

Значну роль у визначенні рівня розвитку будь-якої держави відіграє транспорт, адже він є важливою галуззю світової економіки. Його також називають «кровоносною системою» світового господарства. Для сучасного транспорту характерним є різноманітність видів, кожен з яких має свої специфічні властивості [1].

Для транспорту Німеччини властивою є наявність досить густої, максимально модернізованої й розвиненої мережі. У ФРН розвинуті всі види транспорту, однак провідну роль у перевезенні пасажирів та вантажів належить автомобільному й залізничному транспорту [3].

Протягом останніх років у всьому світі спостерігається суттєвий вплив електронних технологій на повсякденне життя. І Німеччина у цьому не є винятком. У великих містах ФРН стало звичним явищем купляти і роздруковувати квитки на міжміську поїздку в Інтернеті. Дозволено навіть і не роздруковувати його – варто лише зберегти квиток на мобільному телефоні чи планшеті. Такі онлайн-квитки в деяких місцевостях навіть дешевші, оскільки дозволяють економити папір.

На сьогодні основною проблемою міського транспорту Німеччини є обладнання такого транспорту, що буде доступним усім можливим пасажиром, у тому числі, особам з обмеженими можливостями (які обмежені в русі та інваліди зору). Так, у Гамбурзі ще кілька років тому поставили за мету зробити всі станції транспорту й автобуси доступними для інвалідів, термін виконання таких задумів – 2 роки (до 2020 року). У результаті мають з'явитися ліфти. Також у планах підняти платформу до такого рівня, щоб людина на інвалідному візку змогла без перешкод заїхати до вагону. Щодо автобусів, то в них завжди є одні двері, з яких можна спустити пандус, що зазвичай робить водій [2].

Ще один тренд, який у Німеччині помітний далеко не лише в транспорті, це прагнення до екологічності та мінімального забруднення навколишнього середовища. Наразі у кількох містах вже почали використовувати гібридні автобуси (з комбінованими електричним та дизельним двигунами). У подальшому плануються експерименти з повністю електричними автобусами. Щодо потягів метро, то тут теж намагаються перейти на екологічний струм, на чому часто роблять рекламу і цим же частково обґрунтовують підвищення тарифів. Сюди ж можна віднести обов'язкове право возити з собою в транспорті велосипед, за яке зазвичай не потрібно доплачувати. Щоправда, у деяких містах існують обмеження на перевезення велосипедів у години пік. Проте загалом, враховуючи усі нюанси, система міського транспорту може вважатись цілком зручною і відносно недорогою.

Основними видами громадського транспорту у Німеччині є:

1) U-Bahn (у-бан) - скорочення від *Untergrundbahn*, що означає "підземна залізниця". Це, по суті, і є метро. У Берліні, Гамбурзі й Мюнхені воно, як і в Україні, повністю відділене від усього іншого транспорту та пішоходів. У менших містах часто можна зустріти U-Bahn, яка являє собою певний гібрид метро і трамвая, іноді перетинаючись із автотранспортом чи пішохідними зонами.

2) S-Bahn (ес-бан) - скорочення від *Stadtschnellbahn*, міська швидкісна залізниця. Належить німецькій корпорації-гігант *Deutsche Bahn* ("Німецька залізниця"). Українці в Німеччині часто також називають S-Bahn метро, але різниця все ж є - зокрема, в швидкості, інтервали між рейсами та відстані між станціями, які є більшими. Ще однією особливістю даного виду транспорту є те що, S-Bahn часто їде у далекі передмістя й сусідні міста, а також аеропорти.

3) *Straßenbahn* (Трам, штрасенбан) - трамвай. У Західній Німеччині вважається заміном метро в містах, де його нема (наприклад, Бремен).

4) *Bus* (бус) - великий і вмісткий, з сидячими і пристосованими стоячими місцями. Такі буси є майже усюди, навіть у багатьох селах, які він відповідно може з'єднувати з містами. На вулицях із активним транспортом bus часто має виділену смугу, яку змушений ділити хіба що з велосипедистами.

5) *Fähre* (фере) - паром. У містах із великими й важливими річками існують "річкові трамваї", для користування якими не потрібні окремі квитки, окрім звичайних транспортних. Такі пароми можуть бути корисними для людей, яким потрібно швидко перебраться із одного берега на інший, а також для туристів, адже є дешевшою альтернативою прогулянковим і екскурсійним кораблям. Окрім цих, бувають і інші локальні види транспорту, як, наприклад, Дортмундська підвісна дорога (H-Bahn, ха-бан) чи гамбурзька приміська електричка (A-Bahn) [2].

Отже, роблю висновки, що транспорт у Німеччині розвинений на високому рівні. Міське керівництво дбає про комфорт не лише звичайних пасажирів, а й людей з обмеженими можливостями і туристів. Слід зазначити, що Федеральний Уряд Німеччини несе головну відповідальність за розвиток федеральної транспортної інфраструктури, основою для розвитку якої слугують федеральні плани транспортних шляхів.

Список використаних джерел:

1. Економічна та соціальна географія світу: Навч. посібник/ За ред. Кузина С.П. – Львів: Світ, 2002. – С. 503.
2. Життя європейців: громадський транспорт у Німеччині. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://life.pravda.com.ua/society/2014/11/4/183287/>
3. Фінансування транспортної інфраструктури ФРН. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://journals.iir.kiev.ua/index.php/apmv/article/viewFile/2298/2019>